

flaaede Summer til Industriens og Landvæsenets Fremme ere nedsatte, troer jeg ikke ere indstillede; fordi vi troede ikke at have Raad til at udgive de Summer, som vi ansee for nødvendige, men fordi vi have antaget, at der dertil er fordret et større Beløb, end der er passende efter det tilstgæde Formaal.

Naar han fremdeles har omtalt, at vi negte Penge til Oprettelse af en Daareanstalt, at vi negte Penge til Oprettelse af et Forbedringshuus, saa har jeg heller ikke opfattet Forholdet saaledes, som han har opfattet det. Vi negte ikke disse Penge, fordi det er Arbejder, som kunne udsættes, men fordi de bør udsættes, efter som de Forslag, der foreligge fra Regeringens Side, ikke ere saaledes oplyste, at Udvalget har troet, at det var rigtigt at tilraade Thinget at bevilge de forlangte Beløb allerede nu. Det er imidlertid Sager, som ikke for Diebliffet foreligge, og jeg skal derfor ikke videre indlade mig derpaa. Jeg har, som sagt, den Overbeviisning, at Aarsagen til de Forslag, som Finantsudvalget gjør med Hensyn til disse Sager, er fornemmelig den, at man endnu ikke har anseet dem for modne til Udførelse. Jovrigt kan jeg ikke ganffe forstaae det Standpunkt, hvorpaa en Deel af Udvalget har stillet sig. Naar man anseer vor finantsielle Tilstand for at være saadan, at man nødvendig maa gjøre Besparselse paa enhver Maade, saa kan jeg forstaae, at man slutter sig til Regeringens Forslag; men det forekommer mig, som om man vel ikke kommer i Modstgelse med sig selv, men dog indtager et mindre holdbart Standpunkt, naar man paa samme Tid, som man gjør denne Ansøffelse gjeldende, tillige foreslaaer en Forøgelse af Udgifterne til Veiarbejderne. Forskjellen mellem Fleertallets og Mindretallets Forslag er ikke saa overmaade betydelig; men Fleertallets Forslag har i mine Tanker meest for sig, for det Første nemlig det, at det bidrager til, at denne Foranstaltning saa hurtigt som muligt tilendbringes, og dernæst, at vi holde fast ved det Forslag, som tidligere er forelagt af Regeringen, og som med saa stor Geenstemmighed gif igjennem begge Thing. Man bør vistnok ikke uden paatrængende Nødvendighed indlade sig paa at forlade det, som eengang

er vedtaget; men en saadan Nødvendighed troer jeg ikke, at der er tilstede.

Müller: Til hvad den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til Foredraget af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Nosenørn), skal jeg tillade mig at gjøre en kort Tilføining. Det forekommer mig, at, naar vi antage det som givet, at vi have nedsat en Deel Summer, og at det Samme fremtidig vil blive Tilfældet med andre Poster, som endnu ikke foreligge til Forhandling, saa er det factist givet, at der er bespartet en heel Deel Summer, som Regeringen, da den udsarbejdede sit Forslag, har regnet paa at ville komme til Anvendelse; men, naar dette er Tilfældet, saa synes det mig, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds har mere argumenteret for Pluralitetens Forslag, end imod det, ved at tale om de besparede Summer. Herpaa har jeg troet at burde gjøre opmærksom.

Indenrigsministeren: Grunden til, at Loven, angaaende Veiarbejderne, ikke endnu er kommen frem, ligger fornemmelig deels deri, at Rigsdagen forrige Gang blev saa sildig sluttet, deels deri, at Ingenieurcorpset maatte omarbejde sin oprindelige Plan, efterat det var blevet bestemt, at Planen skulde udkastes med Hensyn til en mindre Sum end den, som oprindelig var paatant. Jovrigt maa jeg gjentage, at jeg fra mit specielle Ministersviims Standpunkt ikke kan Andet end ønske, at Veiarbejderne maae faae den meest udstrakte Fremme. Forsaavidt man har anstillet Under søgelsler om, hvorsidt Jylland i Forhold til de andre Provindser skulde have et særdeles Krav paa, at disse omhandlede Veie bleve fremsthyndede saa stærkt, som det forlanges for dette Aar, eller med Anvendelse af betydelig store Summer, omtrent 150,000 Rbd. mere end i foregaaende Aar, saa forholder det sig vistnok rigtigt, hvad der er udtalt af to ærede Folkethingsmænd, at Balancen mellem Jyllands og Dernes Byrder af Veivæsenet i sin Heelhed har noget forandret sig derved, at Vedligeholdelsesarbejderne, som ved Forordningen af 29de September 1841 gif over til hele Staten, istedetfor at det forhen fornemmelig stete ved Arbejde af Districtets veipligtige Beboere, er